

ת"פ (נצרת) 20755-04-17 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אחמד זועבי

ת"פ (נצרת) 20755-04-17 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אחמד זועבי ואח'שלום נצרת
ת"פ (נצרת) 20755-04-17
פרקליטות מחוז צפון- פלילי

נגד

1. אחמד זועבי

2. יוסף זועבי

3. מוחמד זועבי (עציר)

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[06.06.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא רות שפילברג כהן

החלטה

בבקשותיו של הנאשם מס' 3 לקבל חומרי חקירה

בפני שתי בקשות לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: חסד"פ), במסגרתן

ביקש הנאשם מס' 3 (להלן גם "המבקש") להורות למשיבה להעביר לידיו את החומרים הבאים:

א. עותק של כל החומר הקשור בהפעלת מדובבים במשטרת ישראל, ומידע ספציפי לגבי נסיבות הפעלת מדובר

בחקירתו של תיק זה כדלקמן:

1. נהלי משטרת ישראל ופרקליטות המדינה בעניין הפעלת מדובבים בעניינים שונים, בהם החובה להקליט ולתעד

שיחות בין מדובר לחשוד, לגבי החובה לחקור את המדובר לפני או אחרי הפעלתו, ולגבי אופן בדיקת תקינות מכשירי

הקלטה, תקינות מדיית ההקלטה ולפעולות שנעשו בהם, לגבי מפגשים בין החוקר למדובר לפני או אחרי פעולת

הדיבוב, ולגבי מעורבות חוקר במהלך דיבוב, לגבי קביעת ניהול יומן עמדה, ולגבי נהלים להחלפת יומן עמדה באמצע

פעולה.

2. פירוט לגבי מלוא הזמן שבו שהה מדובר עם העד נאש אסלאן והמצאת התיעוד על כך, ופירוט מלא לגבי התמלוגים

שקיבל המדובר בתמורה להפעלתו בתיק זה.

ב. עותק של כל החומר הקשור לענייני המיסים של המתלוננים, אשר הצטבר בעקבות החקירה הפלילית.

הבקשות נענו בתגובות כתובות, נדונו במספר דיונים, ואף בוצעו בחלקן בכך שחומרים שונים הועברו כמבוקש. מעבר

לכך, מצאתי כי יש לדחות את שתי הבקשות, וזאת כמפורט להלן:

חומרים הקשורים להפעלת המדובר - רקע דיון והכרעה

רקע

1. על פי כתב האישום, במרכז הפרשה שלושת הנאשמים מואשמים בעבירות של התפרצות לביתם של המתלוננים, זו נשוי המתגורר בכפר תבור, ושל גניבת סכום כסף גדול מתוך הבית, ביום 7/3/17. על פי כתב האישום, העבירות בוצעו על ידי שלושת הנאשמים יחד עם שני שותפים נוספים לעבירות, עד התביעה מס' 1 נאש אסלאן, ועד התביעה מס' 2 מוסא שמסי. אותם שותפים לעבירה הואשמו בנפרד בגין חלקם בעבירות, הורשעו זה מכבר, דינם נגזר, והם ריצו עונשי מאסר בפועל. שני השותפים לעבירה העידו כעדי תביעה במשפטם של הנאשמים.
2. ביום 19/1/23 העיד מטעם המאשימה עד התביעה נאש אסלאן. במהלך עדותו הוכרז אסלאן כעד עוין, והמאשימה הורשתה לחקור אותו בחקירה נגדית, ואף הגישה קלסר מוצגים הנוגעים לפעולות חקירה שבועו בנוגע לעד זה, על מנת לבסס טיעון על פי הוראותיו של סעיף 10א לפקודת הראיות.
3. אחד המוצגים אשר המאשימה ביקשה להגיש, היה, על פי טענתה, יומן עמדה, אשר נוהל בכתב על ידי גורמי החקירה, ובו תועדו בזמן אמת שיחות של העד נאש אסלאן עם מדובב אשר הוכנס לתא המעצר בו הוחזק.
4. הוצאה תעודת חסיון מטעם השר לבטחון פנים על כל פרט או מידע שיש בו לגלות את זהותו של המדובב המכונה "יוסף סלאמה", לרבות שיטות הפעלתו, ולרבות חלק 2 בהסכם הפעלת המדובב (ההסכם, זולת החלק החסוי, הועבר להגנה). תעודת החסיון חלה בנוסף גם על כל פרט או מידע שעניינם השיטה המקום האמצעים ואופן הביצוע הטכני של הקלטת השיחות במהלך החקירה בתיק זה, למעט מידע המתייחס לתקינות מכשיר ההקלטה ולתקינות מדיית ההקלטה, ולפעולות הקשורות.
5. הובהר במעמד הדיון, מפי ב"כ המאשימה, עו"ד יעל כץ, כי אין הקלטה של השיחה, אלא רק רישום שערך בזמן אמת שוטר ששמו דימטרי גופמן, אשר ביצע רישומים בעת שהעד נאש אסלאן שהה בתא יחד עם המדובב. הפרקליטה ציינה כי ההקלטה של שיחת אסלאן עם המדובב, אשר ככל הנראה הייתה בידי המשטרה בעבר, הלכה לאיבוד בשלב החקירה. ב"כ המאשימה ציינה כי נעשו מאמצים ללא הצלחה לאתר את הדיסק. ב"כ המאשימה הבהירה כי תבקש להגיש את יומן העמדה על פי כלל הראיה הטובה ביותר.
6. ב"כ הנאשם 3, עו"ד מני, התנגד להגשת יומן העמדה, והוחלט כי המסמך יוגש (סומן ת/154), כאמירת חוץ נוספת של העד, וזאת בכפוף לכל הסתייגות ובכפוף למילוי תנאי סעיף 10א לפקודת הראיות.
7. בדיון מיום 18/5/23 הצהירה ב"כ המאשימה כי הוחלט שלא להעיד את המדובב, וזאת, לדבריה, לאחר התייעצות עם הגורמים הרלוונטיים במשטרת ישראל, בהינתן חלוף הזמן וכשהנאשמים משוחררים. הפרקליטה ציינה כי המאשימה תטען לעניין זה בסיכומים. הובהר כי העד אשר יעיד לגבי יומן העמדה הוא השוטר דימטרי גופמן אשר ערך את המסמך.
8. השוטר גופמן (עד תביעה מס' 13 בכתב האישום המתוקן) העיד ביום 2/7/23, לגבי נסיבות הרישום של יומן העמדה ת/154. במהלך העדות התברר שבעת הרישום, הוחלף גופמן בשלב מסוים על ידי שוטר אחר בשם מתן יחזקאל. לפיכך, גופמן העיד רק לגבי חלקו ברישום היומן, והוחלט כי השוטר יחזקאל יעיד לגבי פעולות הרישום שהוא ביצע. יחזקאל הנו בשלב זה עד התביעה האחרון אשר בדעת המאשימה להעיד מטעמה, והוא צפוי להעיד בישיבה הקרובה הקבועה ליום 9/6/24.

9. בבקשתו לגבי החומרים הנוגעים למדובב, מיום 7/12/23, טוען הנאשם 3 כי החומר המבוקש דרוש להגנתו. צוין כי החומר אינו חוסה תחת תעודת החיסיון שהוצאה בתיק זה בעניינו של המדובב, וכי החסיון אינו חל על עניינים הקשורים לתקינות ההקלטה ולפעולות ההקלטה. צוין כי ההגנה לא קיבלה לידיה כל חומר המבהיר את פעולות ההקלטה שבוצעו בנוגע למוצג ת/154 וכי יש לחייבה להעביר את כלל החומרים, במיוחד כי דיסק ההקלטה אבד. עוד צוין, כי החסיון אינו חל על פעולות חקירה שונות הקשורות להפעלת המדובב - שיטת ניהול יומן העמדה, הנחיות ליומן העמדה, החלפת יומן העמדה, מידת מעורבותו של החוקר (עד התביעה גבי דולב) במהלך פעולת הדיבוב, הכנת המדובב לפעולה, בדיקת התמלול, שינויו, תיקונו וכד'.
10. צוין כי יש לחייב העברת חומר חקירה לגבי פרטים אשר היו ידועים למדובב ערב תחילת הפעלתו, באיזו מידה היה מעורב בפרטי החקירה.
11. הובהר כי חומרי החקירה המבוקשים נדרשים במיוחד בשם לב לעיתוי פעולת המדובב במהלך החקירה. הוזכר כי נאש אסלאן הודה במהלך חקירתו במעורבותו בעבירת ההתפרצות והגניבה בכפר תבור, החזיר כסף אשר גנב, ואף מסר, ביום 21/3/17, גרסה מפורטת לגבי מעורבים נוספים אשר היו שותפיו לעבירה. בהמשך, נאש אסלאן שינה את גישתו ושמר בחקירותיו על זכות השתיקה. רק בשלב זה, ביום 23.3.17, נחתם הסכם ההפעלה עם המדובב, והמדובב הוכנס לתא של נאש אסלאן. הנאשם 3 טוען כי השלב המאוחר שבו הופעל המדובב, לאחר שנאש אסלאן ממילא כבר הודה, החזיר את חלקו בגניבה והפליל את המעורבים, מעלה סימני שאלה, ואינו מתיישב עם צרכי החקירה באותו שלב.
12. תמיהה נוספת מוזכרת לאור תוכנו של הסכם הפעלת המדובב, אשר הועבר להגנה, וממנו עולה כי המשטרה הפעילה את המדובב "כדי להשיג ראיות והודאת אמת מהחשוד נאש אסלאן בתיק החקירה ובכל עבירות פליליות אחרות שתועלנה במהלך שיחותיו עם החשוד [להלן: "פרשיה"] סחיטה באיומים". צוין בבקשה כי יש צורך להבהיר מה פשר ציון המושג "סחיטה באיומים" בהסכם הפעלת המדובב, וכי עולה חשש שנאש אסלאן נחשד בעניינים נוספים מלבד ענייני כתב האישום.
13. צוין בבקשה כי נהלי הפעלת מדובבים נבחן היטב בביהמ"ש העליון, וכי מתקיים חשד לכך שהמדובב אשר הופעל בפרשה זו חרג מהותית מסמכויותיו. הבקשה הפנתה לכך שעל פי תמליל יומן העמדה המדובב יעץ לנאש אסלאן לפטר את סגורו הפרטי ולקחת עו"ד מטעם המדינה כי "חבל על הכסף" ונטען כי מדובר בהפרה בוטה של הסכם הפעלת המדובב. צוין כי בהיעדר הקלטה של השיחות, נדרש כל החומר המבוקש, כדי לבחון אם המדובב לא פעל בניגוד לנהלי המשטרה, ואם לא פעל מחוץ להסכם ו"השיג מידע יתר על המצופה" לשם קבלת בונוס.
14. צוין כי נדרש חומר חקירה כמבוקש בהמשך לגילוי כי השוטר גופמן הוחלף ביומן העמדה על ידי השוטר יחזקאל, דבר אשר לא גובה בכל חומר חקירה. צוין כי לא ברור אם השוטר יחזקאל קיבל תדריך או הנחיות לגבי החקירה ולגבי רישום "התמליל".
15. נטען כי מדובר בחומר חקירה מהותי, אשר נוגע לעד נאש אסלאן שהוא שותף לעבירה ועד מרכזי, אשר הייתה התפתחות בגרסאות שמסר בעקבות הכנסת מדובב לתא המעצר בו שהה. עצם הגשת יומן העמדה, והוצאת תעודת החיסיון מלמדים, לגישת הנאשם 3, כי כל הקשור לפעולת הדיבוב מהווה "חומר חקירה" אשר יש לחייב את העברתו להגנה. נטען כי הנחיות פרקליט המדינה והפסיקה מחייבות כי חומרים מהסוג שבנדון יועברו להגנה כ"חומרי חקירה". תשובת המשיבה

16. בתשובת המשיבה בכתב מיום 21/12/23 נטען כי יש לדחות את הבקשה. ככל שהדבר נוגע לנהלי הנחיית פרקליט המדינה לגבי הפעלת מדובבים, נטען כי מדובר בהנחיה 14.26, הפתוחה לציבור. באשר לנוהל המשטרה להפעלת מדובבים, הפנתה המאשימה להחלטת ביהמ"ש העליון בע"פ 7984/18 בעניין פלוניס, אשר קבעה כי מדובר בדרכי פעולה של הגוף החוקר אשר ככלל אין הצדקה לגילוי, בהיעדר פוטנציאל לסיוע להגנה, ואשר חשיפתו עלול לפגוע בעבודת משטרה. נטען כי כל חומר חקירה אשר היה מצוי בידי המשטרה בנוגע להפעלת המדובב הועבר להגנה זה מכבר, עם כלל חומר החקירה שנאסף והועבר, וכי מעבר לכך המאשימה אינה מחזיקה בכל חומר נוסף. הובהר כי בכלל זה המאשימה אינה יודעת אילו תקבולים הועברו לידי המדובב וכי עניין זה אינו רלוונטי למחלוקת.
17. בדיון מיום 30/1/24 חזרו הצדדים על עיקרי עמדותיהם. הכרעה
18. לאחר עיון בבקשה ובמענה, ובשים לב לנסיבות שפורטו, מצאתי כאמור כי דין הבקשה להידחות. כפי שהובהר, המדובב בפרשה זו הופעל על מנת להשיג ראיות והודאה לגבי חשוד אשר איננו אחד הנאשמים בתיק הנוכחי. המדובב ישב בתא המעצר בו היה נתון עד התביעה נאש אסלאן אשר היה אז חשוד בהתפרצות. המדובב אינו מופיע ברשימת עדי התביעה בתיק זה, והמאשימה מראש לא התכוונה כלל להעידו ולא ביקשה להתבסס על חומר הקשור להפעלתו. הצורך בחומר זה התעורר רק במהלך המשפט, בהמשך לכך שהעד נאש אסלאן מסר עדות שנמצאה בה סתירה עם גרסאות שמסר בחקירה המשטרית, עד כי הוכרז "עד עוין". בשלב זה הגישה המאשימה את כל האמרות שנרשמו מנאש אסלאן, בהן אותו "יומן עמדה" מוצג ת/154.
19. כפי שצוין, יומן העמדה התקבל "על תנאי" ונקבע כי ההחלטה באשר לקבילותו ולמשקלו תתבצע בהכרעת הדין, בשים לב למצע הראייתי הרלוונטי. המאשימה, משיקוליה, בחרה שלא ללכת בדרך המלך הסבירה, שהנה הזמנת המדובב עצמו לעדות לגבי מה שמע מנאש אסלאן, ואינה מבקשת להגיש את עדותו של המדובב. המאשימה תבקש לקבוע כי הדברים שנשמעו ותועדו על ידי השוטרים גופמן ויחזקאל בזמן אמת מהווים אמרה קבילה של נאש אסלאן, אשר יש להעדיפה על פני גרסתו בביהמ"ש על פי הוראותיו של סעיף 10א לפקודת הראיות.
20. הנאשם 3 הגיש בקשה קודמת ודומה לקבל חומרי חקירה נוגעים למדובב על פי סעיף 74 לחסד"פ. הבקשה נדונה ונדחתה בהחלטה מיום 5/12/23 בע"פ 56203-09-23, ונקבע (ע"י כב' השופט הבכיר דורון פורת) כי המסלול הנכון להידרש לבקשה הנה על פי סעיף 108 לחסד"פ, במסגרת התיק הפלילי, ומכאן הבקשה הנוכחית המסתמכת הפעם על הוראותיו של סעיף 108 לחסד"פ.
21. המבחן המרכזי בו יש לבחון בקשות לחומרי חקירה הנו מבחן הרלוונטיות של החומר המבוקש ליריעת המחלוקת ולקו ההגנה של נאשם בפלילים, מול אינטרסים אחרים שבגינם החומר המבוקש אינו מועבר מלכתחילה להגנה. דיון על פי סעיף 108 לחסד"פ מתקיים ככלל בפני המותב השומע את התיק העיקרי, ולכן נהנה מבקיאיות והתמצאות בנסיבות ובפוטנציאל הראייתי שעשוי להיות לחומר המבוקש, ועל כך אמר ביהמ"ש העליון את הדברים הבאים:
"לא מצבו של המותב בתיק העיקרי, הנדרש ליתן החלטה על פי

סעיף 108 לחסד"פ, כמצבו של השופט הדין בבקשה לפי סעיף 74 לחסד"פ. המותב בתיק העיקרי כבר שמע חלק מהעדויות והוא בקיא בפרטי התיק ובניואנסים השונים. ככל שקו ההגנה של הנאשם כבר נחשף - בהנחה שהנאשם השיב בפירוט לכתב האישום או שכבר מסר עדותו - המותב יכול להעריך טוב יותר את הרלבנטיות ואת משקל החומר להגנת הנאשם. לא כך השופט שדין בבקשה לפי סעיף 74 המסתמך על הראיות הגולמיות, ולעיתים אף קו ההגנה של הנאשם טרם התברר לו, כך שיכולתו להעריך את הרלבנטיות של החומר ומשקלו להגנת הנאשם נמוכה יותר" בש"פ 8252/13 מ"י נ' ליאל שיינר מיום 23/1/14, פסקה 15.

22. תיק פלילי זה מצוי לקראת סיומה של פרשת התביעה. הנאשמים שוללים כל מעורבות בהתפרצות ובגניבה. בשלב זה, שבו פרשת ההגנה לא החלה, טרם מסרו הנאשמים גרסה לגבי עד התביעה נאש אסלאן, אשר בחקירתו במשטרה הפלילי אותם, ואילו בעדותו בבית המשפט הציג גרסה שונה. יומן העמדה הנו רק אחת מהראיות עליה מבקשת המאשימה להתבסס בסיכומיה. על המאשימה מוטל הנטל לשכנע מדוע יש להסתמך על אותו יומן עמדה, וההחלטה תתקבל על בסיס כלל הראיות, בהן עדותו של אסלאן, עדותו של השותף הנוסף לעבירות, עד התביעה מס' 2 מוסא שמסי, ההודעות שנגבו מאסלאן, שבחלקן נמסר מידע מפליל, החזרת הכספים על ידי אסלאן, וראיות ועדויות נוספות בהן גרסאות הנאשמים שטרם העידו. תוכן יומן העמדה, ועדויותיהם של השוטרים גופמן ויחזקאל לגבי הרישום הנן ראיות בודדות במניפה מורכבת למדי של ראיות ומוציגים. בכלל זה יילקח בחשבון כי המדובב לא הוזמן לעדות וכי ההקלטה בוצעה אך נעלמה, וכי שיטות ההקלטה חסויות על פי תעודת חסיון. ההכרעה תתקבל על סמך טיעוני הצדדים.

23. יש להדגיש שוב כי לא מדובר בחומרים הנוגעים להודיה של נאשם בפלילים שנמסרה בפני מדובב, ואשר המאשימה מבקשת שתשמש להרשעת אותו נאשם. בחינת קבילותה ומשקלה של הודיית נאשם בפני מדובב דורשת זהירות מוגברת, אם נמסרה מרצון טוב וחופשי של חשוד בפלילים המצוי במעצר, והנתון מטבע הדברים ללחצים ולהשפעות. ההחלטה אליה הפנה הנאשם 3 בבקשתו, בע"פ 2868/13 חייבטוב נ' מ"י, נוגעת להודיית נאשם בפני מדובב ולכן אינה יפה לענייננו. כאן, להבדיל, לא מדובר בהודיה של חשוד אשר עלולה להביא להרשעתו שלו עצמו בפלילים, אלא באמרה של עד תביעה במהלך חקירה משטרתית בעת שהיה חשוד. אותו עד, נאש אסלאן היה במעצר ועניין זה יילקח בחשבון עם יתר הנתונים. מלבד דבריו למדובב, העד אסלאן מסר גרסאות נוספות שגם בהן קשר את הנאשמים לעבירות, וכאמור, בהמשך גם הודה בבית המשפט בעבירות שיוחסו לו, נשפט וריצה עונשו. אמרתו המתועדת ביומן העמדה הנה רק ראייה משורת ראיות אשר יידונו בהכרעת הדין ויוכרעו בשאלת קבילותן ומשקלן. אשר על כן, בהתחשב בכלל הנסיבות, לא ראיתי רלוונטיות לחומרים המבוקשים, שחלקם אינן ניתנים כלל לאיסוף, למחלוקת שכאן.

24. נהלי הפעלת המדובב המבוקשים מצויים תחת תעודת חסיון ולכן העברתם אסורה. חשיפת נוהלים אלה עלולה לפגוע בעבודת המשטרה בחקירת פשעים. לא הוגשה בקשה לגילוי ראייה חרף החסיון, ואילו הוגשה, אני סבורה כי ראוי היה לקבוע שהחומרים המבוקשים בנוגע לתדרוך שקיבל המדובב אינם רלוונטיים להכרעה בנוגע ליומן העמדה, וכי אין הצדקה לפגוע באינטרס הציבורי המוגן בחסיון. לא השתכנעתי כי נדרש להגנה לדעת מה היה ידוע למדובב על האירוע, כדי לבסס טיעון בנוגע למוצג שהוגש על תנאי. מדובר על פי הטענה ברישום תוכן בזמן אמת על ידי אנשי משטרה, בנוגע לשאלת התגמול שקיבל המדובב, אם קיבל "בנוס" או לאו - מקובלת עלי עמדת המאשימה כי המידע אינו בידיעתה, ולא מצאתי לחיובה לבררו, בהיעדר רלוונטיות למחלוקת. גם הטענה כי יתכן והמדובב הופעל למטרות נוספות זולת פענוח אירוע ההתפרצות לבית המתלוננים היא טענה קלושה, אשר אינה רלוונטית לתוכנו המצומצם של יומן העמדה.

25. המידע המבוקש לגבי ניהול עמדת ההקלטה, כולל לגבי החלפת זהות הרושם, מצוי תחת החסיון שהוצא על שיטות ואמצעי ההקלטה בתיק זה. שאלת התקינות של המכשירים אינה חסויה, ואולם לא ראיתי, בחלוף כשבע שנים מהחקירה, לחייב בדיקה בשאלה, ומקובלת עלי עמדת המאשימה כי כל חומר המצוי בידיה בנוגע לחקירה ולהקלטה הועבר, ואין בלתו. כאמור, אקח בחשבון את העובדה המוסכמת כי הקלטה בוצעה ואבדה, ומדובר במחדל חקירתי ממשי אשר שאלת משקלו תוכרע בהמשך.
26. החומרים הנוגעים להנחיות פרקליט המדינה נגישים גם ללא החלטה. כך נקבע בהחלטת כב' השופט פורת שלעיל, ואיני רואה לשנות מהחלטה זו גם בשלב זה.
27. לסיכום - הבקשה לגבי חומרים הקשורים למדובר - נדחית. הבקשה לגבי חומרים הקשורים לענייני המס של המתלוננים
רקע
28. בבקשת הנאשם 3 מיום 15/5/23 התבקש צו אשר יורה לרשויות המס להעביר לידיי את כל החומר שנאסף לגבי המתלוננים בעקבות אירוע כתב האישום. המבקש הפנה לבקשה על פי סעיף 74 לחסד"פ, אשר הנאשם 3 הגיש כבר בשנת 2020. באותו הליך, בע"ח 34264-01-20, הוסכם על ידי הצדדים כי הסוגיה תידון במסגרת התיק הפלילי על פי הוראותיו של סעיף 108 לחסד"פ.
29. בבקשתו בבע"ח 34264-01-20 הנ"ל, ביקש הנאשם 3 לקבל לידיי את כל ממצאי חקירת רשויות המס שנפתחה כנגד המתלוננים, את דפי פירוט היתרות ותנועות החשבון של חשבונותיהם הבנקאיים של המתלוננים לתקופה של שלשה חודשים לפני יום 7/3/17, ואת דף ריכוז היתרות בחשבון הבנק של אמה המנוחה של המתלוננת. נטען כי החומר המבוקש דרוש כדי לעמוד על נכונות טענות המתלוננת, הגב' לובוב פסבל, לגבי מצבם הכלכלי של המתלוננים. נטען כי החומר דרוש לנאשם 3 כדי לנהל הגנתו בנוגע לסכום שנגנב על פי כתב האישום. צוין כי פרטיותם של המתלוננים לא תיפגע אם הבקשה תתקבל וכי המתלוננת הסכימה בעדותה לחשוף את פרטי חשבון הבנק שלה. צוין כי רק במהלך עדותה של המתלוננת בבית המשפט התגלה שנפתחה חקירה מטעם רשויות המס, וכי מדובר בחומרים רלוונטיים למחלוקת הדרושים לחקר האמת ולהכרעה צודקת. בדיון (מיום 12/3/20 בפני כב' השופטת דלית שרון) הסכימה המאשימה כי תקבל לידיה את החומר המבוקש, וכי הבקשה תידון במסגרת התיק הפלילי ע"פ סעיף 108 לחסד"פ.
30. בדיון מיום 18/5/23 שנערך בפני, המאשימה עדכנה כי אכן פנתה לרשויות המס לקבל לידיה את החומר הנוגע לבקשה, ואולם נענתה כי קיים חסיון סטטוטורי על חקירות מס מהסוג האמור ועל רוב רובם של החומרים המוחזקים בידי רשויות המס. באותו יום ניתנה החלטתי כי המאשימה תפנה למתלוננים ותבקש עמדתם לגבי ויתור על סודיות באשר לחקירת רשויות המס לגביהם, וכי בהיעדר מניעה יוצג החומר לעיון ביהמ"ש.
31. לאחר אורכות שניתנו ודחיות לא מעטות, בין היתר מאילוצי המלחמה, הגישה המאשימה, ביום 8/12/23 הודעה מטעם פקיד השומה על כך שכנגד המתלוננים לא נפתח הליך פלילי ומשכך גם לא בוצעו הליכי חקירה. צוין כי נערכו דיוני שומה, ביקורות אצל צדדי ג' ובכללם ספקים ולקוחות אפשריים, וכן ביקורת במספר צ'יינג'ים בעפולה.

32. ביום 30/1/24 התקיים דיון בבקשה, בנוכחות פרקליט מטעם המחלקה האזרחית, שייצג את רשויות המס. המאשימה הודיעה כי כנגד המתלוננים הוגשה שומה לתשלום בעקבות חקירת אירוע ההתפרצות, וכי השומה נערכה על בסיס סכום של 2,385,000 ₪, שנקבע כהכנסה חייבת. המתלוננים הגישו לביהמ"ש המחוזי ערעור על השומה, ובסופו של הליך ניתן פסק דין על בסיס פשרה שגובשה. המאשימה העבירה לב"כ הנאשם 3 את ערעור השומה ואת פסק הדין בהסכם פשרה שבו נמחק סכום הפשרה אשר נפסק כי על המתלוננים לשלם לרשויות המס. ב"כ המאשימה הבהירה כי המתלוננים לא הסכימו שסכום הפשרה ייחשף ויועבר מטעמי פרטיותם. בהמשך לדיון ניתנה החלטה כי בהיעדר מניעה יתקיים דיון נוסף שבו יוצג לעיני ביהמ"ש בלבד כל החומר שנאסף אצל רשויות המס.

33. ביום 27/3/24 התקיים בפני דיון בלא נוכחות הנאשמים, ובנוכחות רו"ח שגית חבר, נציגת מס הכנסה, במסגרתו הוצג לעיוני, ע"י רו"ח חבר, החומר שנאסף, והיא אף מסרה הסברים לבקשתי. יצוין כי החומר הוצג לעיון ביהמ"ש בהסכמת המתלוננים. באותו דיון ניתנה החלטה כי ב"כ המאשימה תעביר לנאשם 3 פראפרזה קצרה לגבי הבדיקות שנעשו על ידי רשויות המס בצ'ינג'ים. יצוין כי הוראה זו ניתנה בהסכמת המאשימה, רק כי המתלוננת ציינה בעדותה כי במספר מקרים נטלה כספים ופרטה אותם בסוכנויות צ'ינג', ואולם איני רואה באותן עניין מידע חשוב או מרכזי. ההוראה אכן בוצעה ופראפרזה כאמור הועברה.

34. לאחר שעיינתי בחומרים נשוא הבקשה אשר הוצגו לעיוני ע"י נציגת רשויות המס, ומלבד החומרים שהועברו כמפורט בסעיפים 33 ו-34 הנ"ל, מצאתי כאמור כי דין הבקשה להידחות. כאמור וכידוע, שאלת נחיצותם של חומרים להגנתו של נאשם בהליך פלילי מוכרעת במבחן מרכזי של רלוונטיות למחלוקת ולקו הגנת הנאשם. יש לבדוק אם בחומר המבוקש קיים פוטנציאל לסייע להגנה. בנוסף, יש לקחת בחשבון גם שיקולים אחרים שעניינם באינטרסים ציבוריים ופרטיים של גורמים רלוונטיים, אשר עלולים להיפגע בגין העברת החומרים המבוקשים. כאן מצאתי כי אין לחומר הנוגע לבדיקת רשויות המס כל פוטנציאל לסייע להגנת הנאשמים, ומעבר לכך, ושעה שלא מדובר בחומרי חקירה, העברת החומרים תפגע באינטרסים של המתלוננים ובאינטרסים ציבוריים.

35. לנאשמים מיוחסת התפרצות לבית המתלוננים בכפר תבור בצוותא חדא, בלילה של יום 7/3/17, וגניבה של כספים שסכומיהם מופרטים בסעיף 11: 391,700 יורו, 192,000 דולר, וכן סכום נוסף של עשרות אלפי שקלים, אשר הוסתרו בשידה בבית המגורים, ונגנבו בהתפרצות. על פי כתב האישום, המבקש בהליך זה, הנאשם מס' 3, היה מי שנכנס בפועל אל הבית יחד עם עד התביעה מס' 2 מוסא שמסי, תוך ניפוץ חלון באמצעות לום, וגנב מהבית את סכום הכסף, לאחר תכנון קודם של כל המעורבים ובהתארגנות משותפת.

36. הנאשם מס' 3 מכחיש כל מעורבות באירוע ההתפרצות. עדותו אמנם טרם נשמעה ואולם גרסתו במהותה הנה הרחקה מוחלטת מהאירוע ומהגניבה.

37. על פי הבקשה, החומר של רשויות המס רלוונטי לשאלה נקודתית יחידה, שהנה מהו הסכום שנגנב מבית המתלוננים. נטען כי החומר נחוץ לשאלת מהימנותה של המתלוננת, גב' לובוב פסבל, לגבי טענתה כי גנב מביתה אותו סכום גבוה במטבע זר ובשקלים אשר נקוב בכתב האישום.

38. כפי שניתן לראות, השאלה כמה כסף נגנב באירוע ההתפרצות איננה השאלה המרכזית העומדת לבירור, בהינתן כי שלושת הנאשמים אינם מצמצמים את כפירתם לגבי סכום הגניבה בלבד, אלא מכחישים את עצם ביצוע העבירה. השאלה המרכזית הנה אם הנאשמים אכן תכננו וביצעו את ההתפרצות והגניבה. יחד עם זאת, שאלת הסכום שנגנב, ובמיוחד כשמדובר בכסף רב מאד, הוא עניין מרכזי לבירור, ומדובר בנסיבה מרכזית של ביצוע העבירות. המתלוננים העידו לגבי אירוע ההתפרצות ולגבי סכומי הגניבה, ועמדו בחקירות נגדיות ארוכות ומפורטות ביותר, שהתפרשו על פני שעות, ואשר התמקדו כמעט אך ורק בשאלת סכום הכסף שנגנב. יצוין כי המתלוננים אינם מכירים את הנאשמים, ואינם תורמים בעדויותיהם, אלא רק באופן עקיף ביותר, להפלת הנאשמים דווקא. באשר לסכום הכסף, בקליפת אגוז יצוין, כי המתלוננת טענה, לגבי אותם כספים במזומן בסכום גבוה שהוחזקו בביתם של בני הזוג, כי מדובר בכספים שהיא קבלה בירושה מאמה המנוחה, וכי בעלה לא ידע כמה כסף היא החביאה באותה שידה בבית.

39. גרסאותיהם של המתלוננים עוררו סימני שאלה לגבי סכום הכסף שנגנב מביתם, ולא בכדי התרתי לבאי כוח הנאשמים לערוך בעניינים אלה חקירות נגדיות ארוכות כמעט ללא הגבלה. ואולם רק בהמשך שמיעת הראיות, ולאחר שהמתלוננים סיימו להעיד, התברר כי גרסת המתלוננים איננה הראיה המרכזית להוכחת סכום הכסף, וכי הראיות העיקריות המבססות את סכום הגניבה הנן גרסאותיהם של עדי התביעה מס' 1 ו-2. על פי ראיות המאשימה - העדים, נאש אסלאן ומוסא שמסי, הודו בחקירה המשטרית כי תכננו וביצעו את ההתפרצות יחד עם הנאשמים, כי נטלו מהבית סכום כסף גבוה אשר חולק באופן שווה בין כל החמישה, ואף החזירו למשטרה את מרבית חלקם בגניבה. מדובר בסכומי כסף גבוהים, שנאש שמסי החזירו במזומן, ואשר על פי גרסתם של שמסי ואסלאן מהווים שתי חמישיות מהכסף שנגנב. זוהי הראיה המרכזית לגבי סכום הכסף, ולא עדות המתלוננים.

40. בסמוך לימי החקירה, משטרת ישראל הודיעה לרשויות המס על הפרשה. רשויות המס חייבו את המתלוננים בשומת מס על בסיס סכום של 2,385,000 ₪. בהמשך, כאמור, הושגה פשרה בהליך משפטי. ההליך אינו מוסתר מההגנה, ורק סכום הפשרה וחורים שנאספו אינם מועברים.

41. על בסיס עיוני בחומר שנאסף על ידי רשויות המס, מצאתי כי הבדיקה שנעשתה נועדה בעיקר כדי לבדוק טענות של המתלוננים לגבי מקור הכספים, וכי לעומת זאת, לא נטענו כל טענות סותרות, ולא בוצעה כל בדיקה לגבי סכום הכסף. הפשרה שהוסכמה בין הצדדים נוגעת לשיקולים בהגדרת ההכנסה החייבת במס, ובכך בלבד. אין בחומר המבוקש כל עניין משמעותי חדש או רלוונטי שיש בו להשפיע על ההכרעה בשאלה איזה סכום כסף נגנב.

42. מדובר במתלוננים אשר לטענתם נפלו קורבן לעבירת רכוש חמורה. ככל אדם, המתלוננים זכאים לפרטיות בנוגע לענייניהם הפיננסיים. עמדתם, לפיה אינם מעוניינים לחשוף מהו הסכום שחוייבו לשלם לרשויות המס היא עמדה מובנת ולגיטימית. זכות זו לפרטיות אינה נגזלת מהמתלוננים רק כי גורלם זימן אותם כעדים במשפט פלילי זה. בנוסף, מקובלת עלי עמדת רשויות המס, המגובה גם בחקיקה, כי התנהלות הרשות תהיה חסויה. זהו אינטרס חשוב שיש בו לעודד את יעילות רשות המיסים, לשם גביית כספים יעילה לקופת המדינה. אשר על כן, ובהיעדר טעם מעשי, דין הבקשה להידחות.

43. לסיכום, למעט חומרים אשר הועברו כמפורט לעיל - שתי הבקשות נדחות. המזכירות תעביר ההחלטה לעיון הצדדים

06.06.2024